Principiul cunoașterii reciproce

On Ianuarie 24, 2010

Cunoaște-i pe cei ce sunt cu tine, și cei ce sunt cu tine te vor cunoaște.

Întotdeauna numai în fața unor situații critice se poate distinge un om. El poate birui voința celor din jur și se poate ridica deasupra lor la momentul oportun, ca o flacără arzătoare dătătoare de speranțe, dacă în momentele cele mai dificile dovedește curaj, abilitate și tărie de caracter. Doar dacă dovedește că este un as în conducerea oamenilor, că este neclintit în deciziile sale și că este capabil să se arunce primul, fără frică, în fața oricărui pericol, va putea câștiga încrederea celorlalți și va fi sprijinit de ei.

Dar nimeni nu poate ajunge cu ușurință în fruntea oamenilor. Şi asta deoarece oamenii așteaptă de la o persoană, mai întâi de toate, dovezi că este capabilă să-i conducă. Într-o altă ordine de idei, ei vor să vadă de ce e în stare o persoană, luând în considerație calitățile și defectele, abilitățile și competențele ei, înainte să o accepte la conducerea lor.

Leadership: Reacția ta la sugestia pe care o oferi în modul de expunere a exemplului personal face parte din felul tău de a te motiva atunci când îți măsori toate avantajele?

După ce-au ajuns pe insula Cos, la lumina slabă pe care stelele de pe cer o aruncau pe puntea corăbiei, încercații bărbați din Foceea s-au strâns oftând și suspinând în jurul lui Dionysios. Cu toții erau epuizați, gâfâiau, în urma efortului depus de-a lungul ultimelor zile. Fuseseră zoriți să vâslească fără întrerupere și erau sleiți de putere.

Observând fețele schimonosite, gesturile nervoase și oboseala oamenilor, și după ce a ascultat tânguirile multora, Dionysios, comandantul galerelor, le-a vorbit:

- Mulțumiți-le zeilor nemuritori că ați fost înțelepți și v-ați ales un comandant care știe ce vrea. Eu, Dionysios, fiu al Foceei, nu vă voi abandona. Nu vă spun acest lucru pentru a mă urma în continuare pe mine doar pentru că sunt cel mai iscusit navigator, doar pentru că sunt mai puternic și mai viclean decât oricare dintre voi, ca să nu înșir și celelalte calități pe care le am. Dar gândiți-vă bine ! Este printre voi un altul mai bun decât mine? Dacă este, atunci să îndrăznească și să spună. Ca să vedem ce facem mai departe.

Toată lumea a tăcut. Nimeni nu a revendicat dreptul de a fi comandant. Nimeni nu s-a considerat mai destoinic decât Dionysios, nimeni nu s-a găsit interesat să-l înlocuiască la conducerea galerelor. De ce oare?

Dintr-un singur motiv. Nimeni nu s-a îndoit că Dionysios este cel mai iscusit dintre ei. Nimeni nu s-a încumetat să facă ceea ce putea face el. Toți îi recunoșteau calitățile și îl recunoșteau ca fiind singurul capabil să-i conducă pe mare, singurul capabil să-i conducă spre victorie în bătăliile navale împotriva perșilor. Fiind de atâta vreme pe mare cu el, oamenii au ajuns să-l cunoască foarte bine, și știau că este o persoană pe care într-adevăr se pot baza și că un alt comandant mai bun nu există. La rândul său, Dionysios își cunoștea foarte bine oamenii. Fiind sigur că nu există căpitan mai bun decât el, și-a putut exercita autoritatea care îi era recunoscută, neputând fi înlocuit de nimeni.

Prestigiul pe care îl meriți este o manifestare a mândriei ce rezultă din felul de a te motiva atunci când îți oglindești toate avantajele într-un context de împărtășire și de laudă a unicității.

Dionysios va fi întotdeauna un exemplu desăvârșit: a știut să-i conducă pe oameni spre victorie, chiar dacă a fost aspru și sever cu ei. Nu s-a eschivat niciodată, dând din umeri cu un: "Nu știu". Ci a cumpănit cu deplină răspundere tot ce era pro și tot ce era contra, tot ce era bun și tot ce era rău pentru echipajul său, și cu priceperea sa în navigație i-a îndrumat în direcția cea mai bună, mai ales atunci când au avut de traversat momente grele. Oamenii erau convinși că vor avea noroc atâta timp cât Dionysios se afla în fruntea lor, iar de se vor lipsi vreodată de el, norocul îi va părăsi în totalitate.

Cunoașterea reciprocă dintre lider și oameni, după care am putea opera fără greș distincția dintre o realitate de fațadă și una de adâncime, la care se adaugă beneficiul unei viziuni partizane asupra unor aspecte cu impact major în costul și durata unei acțiuni, izvorăște din modul de a-ți explica clar și la obiect cauza pentru care lupți pe fondul unei potențiale victorii.

Singurul tău dușman este calea prin care te afirmi în condițiile unei conformități cu o limită pe care nu trebuie să o depășești, cum ar fi justificarea utilizării necinstite a imaginii unei forțe de care nu dispui. Iar a-ți forma o convingere despre superioritatea ta și a trece la acțiune în conformitate cu ea, se poate simți în modul de a vedea viața ca o rană pe care nu o lași să se vindece.

Unul dintre lucrurile cele mai importante pe care trebuie să le facă un conducător este să stea suficient de mult timp printre oameni până ce va ajunge să-i cunoască foarte bine. Dacă nu-i va cunoaște temeinic, și dacă oamenii, la rândul lor, nu-l vor cunoaște foarte bine, atunci nimic nu va putea fi sigur.

Bineînțeles în felul acesta liderul devine cunoscut. Dar vai de liderul care are diverse slăbiciuni, ce vor fi cunoscute de cei pe care îi conduce. De aceea este important ca el să se cunoască bine mai întâi pe sine însuși, iar dacă știe că are totuși niște slăbiciuni, să le ascundă bine, căci o dată cunoscute de ceilalți, va cădea pradă manipulării lor.

Leadershipul este o chestiune de onoare care se obține printr-un procedeu care comportă două părți în cursul cărora se stabilește plaja de valori care îți ghidează pașii: prima parte se referă la preocuparea ta pentru efectele secundare ale pierderii și focusarea pe schimbările de rol, iar cealaltă parte se referă preocuparea ta pentru binele celor ce te urmează.

A fi în fruntea oamenilor, pe lângă țintirea înainte, la o depărtare despre care uneori nu-ți poți face o idee exactă, este o aplicare a adevărului exprimat de filosoful rus Nikolai Cernîșevski: "cu cât năzuințele tale sunt mai realiste și mai pozitive, cu atât mai energic vei lupta cu împrejurările ce se opun înfăptuirii lor".

P.S. Ca să ai o putere mare de influență asupra oamenilor, trebuie să stai mult timp în preajma lor, să-ți dovedești istețimea, priceperea, profesionalismul și atașamentul față de ei. Să-i domini printr-o voință de nezdruncinat, prin spiritul viu și inepuizabil, printr-o dorință continuă și puternică de victorie. Iar dacă le vei reda speranța în viitor ei nu te vor putea dezamăgi, și nu-și vor căuta niciodată alt lider.

* Notă: Mika Waltari - *Etruscul* , editura Polirom, 2002.

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-cunoasterii-reciproce.html